

Rektor

BESLUT

2014-02-12

Dnr SU FV-1.1.3-0244-14

Rikard Skårfors
Utbildningsledare

Regeringen (Utrikesdepartementet)

Yttrande över regeringens biståndspolitiska plattform

Stockholms universitet har av Regeringen (Utrikesdepartementet) anmodats att inkomma med yttrande över regeringens biståndspolitiska plattform. Universitetet har följande att anföra.

Stockholms universitet konstaterar att den biståndspolitiska plattformen avser att fastställa flera biståndspolitiska förändringar. Dokumentet föreslår både ett nytt övergripande biståndspolitiskt mål samt sex nya biståndspolitiska delmål. I dokumentet bryts de sex biståndspolitiska målen ner i ett antal resultat som bedöms som särskilt relevanta för svenskt bistånd. Den föreslår också ett fastställande av en ny inriktning för det svenska biståndet. Betoningen i styrinriktningen utgår från ett perspektiv där mål och resultat för biståndet definieras av Sverige/givaren. Biståndsadministrationens huvudsakliga roll är att kontrollera processer som antas leda till resultaten.

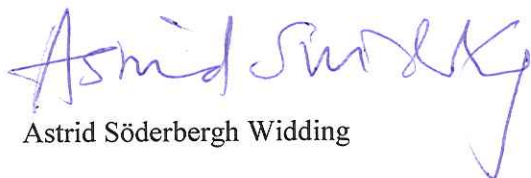
Stockholms universitet tillstyrker de förslag som ges i avsnitten 5.2.1 och 5.2.6 om utbildningens respektive forskningens roll i utvecklingssamarbetet. Universitetet hade emellertid gärna sett att forskningens potential att bidra till andra mål i plattformen uppmärksammades i högre grad.

Det är positivt att den biståndspolitiska plattformen poängterar att regeringen framför allt är intresserad av långsiktigt hållbara resultat och inte av korta och mätbara. En risk är att det mål- och resultat-inriktade styrsynsättet i den biståndspolitiska plattformen medför en implicit önskan att kunna attribuera effekter och resultat från individnivå i mottagarländer, dvs. från en nivå som många gånger är mycket svår att direkt kunna tillskrivas en organisations verksamhet. Kraven att bevisa kausala samband mellan orsak och verkan av svenska medel – från individnivå, till samhällsnivå, och till organisatoriska resultat för t.ex. svenska myndigheter – är ytterst svåra att möta och kan knappast uppnås fullt ut genom att öka den administrativa kapaciteten hos de genomförande organisationerna.

Trots att dokumentet poängterar vikten av att minska rapporteringsbördan hos den svenska biståndsförvaltningen kan de föreslagna kontrollåtgärderna – att redovisa effekter, redovisa kostnadseffektivitet i relation till resultat, riskanalys i relation till resultat, jämförelse över tid mellan olika insatser, kraven på transparens etc. – befaras skapa en större administrativ börda

för biståndsförvaltningen. Denna börda riskerar också att motverka plattformens avsikter och principer om mer innovation och flexibilitet.

Astrid Söderbergh Widding

Rikard Skårfors